

T.C.
YARGITAY
İKİNCİ HUKUK DAİRESİ

Esas : 2021/5060
Karar : 2021/6906
Tarih : 06.10.2021

MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 28. Hukuk Dairesi

DAVA TÜRÜ : Boşanma-Tedbir Nafakası

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda bölge adliye mahkemesi hukuk dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davalı-davacı kadın tarafından erkeğin boşanma davası yönünden temyiz edilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

Davacı-davalı erkek tarafından TMK 166/1 maddesine dayalı boşanma davası açılmış, davalı-davacı kadın tarafından ise birleşen tedbir nafakası davası açılmış olup, yapılan yargılaması sonunda, ilk derece mahkemesince davalı-davacı kadının kusurlarının ispatlanmadığı, erkeğin ise kadını müşterek evden kovduğu, eve almadığı, kadının üniversite okuyan kızının yanında kaldığı, erkeğin eşi ile maddi manevi ilgilenmediği, ihtiyaçlarını karşılamadığı, erkeğin haklı bir sebebe dayanmaksızın birlikte yaşamaktan kaçındığı, ailenin geçimi için parasal katkıda bulunmadığı, evin infak ve iaşesini karşılamadığı, erkek tarafından boşanma davası açılmakla ve müşterek haneye alınmamakla kadının ayrı yaşamaya zorunlu bırakıldığı, bu hale göre erkeğin tamamen kusurlu olduğu gerekçesiyle erkeğin boşanma davasının reddine, kadının tedbir nafaka davasının kabulüne karar verilmiş, verilen bu karara karşı davacı-davalı erkek tarafından her iki davaya yönelik istinaf kanun yoluna başvurulması üzerine bölge adliye mahkemesi hukuk dairesince ilk derece mahkemesince kabul edilen ve gerçekleşen erkeğe yüklenen kusurlu davranışların yanında kadının da birlik görevlerini yerine getirmediği, erkeğin ailesi ve akrabaları ile eve misafir gelmesini istemediği, erkeğe kızdığında tabakları kırdığı, sürekli "bana karışamazsınız, istediğim zaman gider, istediğim zaman gelirim dediği, tarafların eşit kusurlu olduğu gerekçesi ile erkeğin boşanma davasına yönelik ilk derece mahkemesinin ret hükmünün kaldırılarak erkeğin boşanma davasının kabulüne karar verilmiş, erkeğin sair istinaf talepleri ise reddedilmiştir. Bölge adliye mahkemesince verilen bu karar, davalı-davacı kadın tarafından erkeğin boşanma davası yönünden temyiz edilmiştir.

Türk Medeni Kanunu'nun 166. maddesinde "evlilik birliği, ortak hayatı sürdürmeleri kendilerinden beklenmeyecek derecede temelinden sarsılmış olursa, eşlerin her birinin boşanma davası açabileceği" hükme bağlanmıştır. Bu hükmü, tamamen kusurlu eşin de dava açabileceği ve yararına boşanma hükmü elde edebileceği biçiminde yorumlamak ve değerlendirmek doğru değildir. Çünkü böyle bir düşünce, kimsenin kendi eylemine ve tamamen kendi kusuruna dayanarak bir hak elde edemeyeceği yönündeki temel hukuk ilkesine aykırı düşer. Diğer taraftan gene böyle bir düşünce tek taraflı irade ile sistemimize aykırı bir boşanma olgusunu ortaya çıkarır. Boşanmayı elde etmek isteyen kişi karşı tarafın hiçbir eylem ve davranışı söz konusu olmadan, evlilik birliğini, devamı beklenmeyecek derecede temelinden sarsar, sonra da mademki birlik artık sarsılmış diyerekten boşanma doğrultusunda hüküm kurulmasını talep edebilir. Öyle ise Türk Medeni Kanunu'nun 166. maddesine göre boşanmayı isteyebilmek için tamamen kusursuz ya da az kusurlu olmaya gerek olmayıp, daha fazla kusurlu bulunan tarafın dahi dava hakkı bulunmakla beraber, boşanmaya karar verilebilmesi için davalının az da olsa kusurunun varlığı ve bunun belirlenmesi kaçınılmazdır. Az kusurlu eş boşanmaya karşı çıkarsa bu halin tespiti dahi tek başına boşanma kararı verilebilmesi için yeterli olamaz. Az kusurlu eşin karşı çıkması hakkın kötüye kullanılması niteliğinde olmalı, eş ve çocuklar için korunmaya değer bir yararın kalmadığı anlaşılmalıdır (TMK m. 166/2).

Mevcut olaylara göre evlilik birliğinin, devamı eşlerden beklenmeyecek derecede, temelinden sarsıldığı

kuşkusuzdur. Ne var ki, bu sonuca ulaşılması tamamen davac-davalı erkeğin tutum ve davranışlarından kaynaklanmış olup, davalı-davacı kadına atfı mümkün hiçbir kusur gerçekleşmemiştir. Bölge adliye mahkemesince erkek tarafından açılan boşanma davasında, kadının da birlik görevlerini yerine getirmediği, erkeğin ailesi ve akrabaları ile eve misafir gelmesini istemediği, erkeğe kızdığında tabakları kırdığı, sürekli "bana karışamazsınız, istediğim zaman gider, istediğim zaman gelirim dediği gerekçesiyle kusurlu olduğunu kabul edilmiş ise de kadına yüklenen kusurlara ilişkin davacı-davalı erkek tanıklarının sözlerinin bir kısmı Türk Medeni Kanunu'nun 166/1. maddesinde yer alan temelinden sarsılma durumunu kabule elverişli olmayan beyanlar olup, zamanı belli olmayan, soyut ve genel nitelikte olup, bir kısım tanıkların anlatımları ise sebep ve saiki açıklanmayan ve inandırıcı olmaktan uzak ve davacıdan duyuma dayalı izahlardan ibarettir. Yine bir kısım tanık anlatımlarından sonra evliliğin devam ettiği, bu vakaların erkek tarafından affedildiği veya en azından hoşgörü ile karşılandığı anlaşılmaktadır. Bu itibarla erkeğin boşanma davasının reddi gerekirken delillerin takdirinde hataya düşülerek yazılı gerekçe ile boşanmaya karar verilmesi usul ve kanuna aykırı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Temyiz edilen hükmün yukarıda gösterilen sebeple **BOZULMASINA**, temyiz peşin harcın istek halinde yatırana geri verilmesine, dosyanın ilgili bölge adliye mahkemesi hukuk dairesine gönderilmesine oybirliğiyle karar verildi. 06.10.2021 (Çrş.)